

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 159/2010-8

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 28. apríla 2010 predbežne prerokoval sťažnosť JUDr. L. L., B. B., vo veci namietaného postupu generálneho prokurátora Slovenskej republiky pri preskúmvaní jeho podnetov z 8. júna 2009, 16. septembra 2009, 22. októbra 2009 a 29. októbra 2009 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť JUDr. L. L. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 15. marca 2010 doručená sťažnosť JUDr. L. L., B. B. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namietal postup generálneho prokurátora Slovenskej republiky (ďalej len „generálny prokurátor“) pri preskúmvaní jeho podnetov z 8. júna 2009, 16. septembra 2009, 22. októbra 2009 a 29. októbra 2009.

Z obsahu sťažnosti vyplýva, že Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „okresný súd“) rozsudkom č. k. 19 C 62/2007-111 z 15. apríla 2008 v spojení s opravným uznesením č. k. 19 C 62/2007-123 z 15. mája 2008 (ďalej len „rozsudok okresného súdu“) zaviazal sťažovateľa ako odporcu na zaplatenie sumy 550 000 Sk s príslušenstvom navrhovateľovi.

Na základe sťažovateľom podaného odvolania Krajský súd v Banskej Bystrici (ďalej len „krajský súd“) rozsudkom č. k. 17 Co 183/08-189 z 3. septembra 2008 (ďalej len „rozsudok krajského súdu“) potvrdil rozsudok okresného súdu.

Rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu sa stali právoplatnými 13. novembra 2008.

Sťažovateľ podal Generálnej prokuratúre Slovenskej republiky (ďalej len „generálna prokuratúra“) niekoľko podnetov na podanie mimoriadneho dovolania, pričom bližšie neuviedol, proti ktorým z už uvedených rozsudkov jeho podnet smeroval.

Prvý podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania z 8. júna 2009 bol vybavený oznámením Krajskej prokuratúry v Banskej Bystrici z 28. augusta 2009 tak, že bol odložený.

Druhý podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania zo 16. septembra 2009 bol vybavený oznámením generálnej prokuratúry č. k. VI/2 Pz 561/09-8 z 8. októbra 2009 tak, že bol odložený ako nedôvodný.

Tretí podnet sťažovateľa na podanie mimoriadneho dovolania z 22. októbra 2009 a jeho doplnenie štvrtým podnetom z 29. októbra 2009 boli vybavené listom generálnej prokuratúry z 5. novembra 2009, v ktorom oznámila sťažovateľovi, že tieto jeho podnety neobsahujú nové skutočnosti oproti jeho predchádzajúcim podnetom v tejto veci, a preto ich generálna prokuratúra zobrala na vedomie bez ďalšieho vybavenia.

Sťažovateľ v sťažnosti uviedol: «*Napadnutým rozsudkom Krajského súdu v Banskej Bystrici č. k. 17Co/183/08-189 zo dňa 03. 09. 2008 boli porušené moje práva na súdnu ochranu podľa čl. 46, ods. 1 Ústavy SR. Porušené boli v nerešpektovaní príslušných ustanovení O. s. p. zo strany konajúceho súdu voči mne ako žalovanému...*

Tieto nedostatky mohol odstrániť Generálny prokurátor SR podaním mimoriadneho dovolania Najvyššiemu súdu SR... Orgány prokuratúry postupovali pri preskúmvaní rozhodnutí napadnutých mojimi podnetmi nekvalifikovane...

Svojim nekvalifikovaným postupom pri preskúmvaní rozhodnutí súdov napadnutých mojimi podnetmi orgány prokuratúry porušili moje právo domáhať sa súdnej ochrany podľa čl. 46 Ústavy SR prostredníctvom podania mimoriadneho dovolania Najvyššiemu súdu SR. Nenapadnutím rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici v jednoročnej lehote mimoriadnym dovolaním podľa ust. § 243g O. s. p. odpadla posledná zákonná možnosť jeho reparácie. Tým mi vznikla škoda spočívajúca v povinnosti uhradiť žalobcovi sumu 550.000,-Sk s 3 % úrokom z omeškania z tejto sumy za obdobie od 01. 01. 2004 až do zaplatenia, nahradiť žalobcovi trovy prvostupňového konania 113.817,50 Sk a trovy odvolacieho konania v sume 30.818,10 Sk...

Táto moja sťažnosť smeruje voči konečnému opatreniu Generálneho prokurátora SR zo dňa 05. 11. 2009, ktorým „iba vzal na vedomie“ ďalšie moje opakované podnety na podanie mimoriadneho dovolania proti rozsudkom prvostupňového aj odvolacieho súdu. Týmto opatrením Generálny prokurátor SR síce neporušil moje základné práva, ale ním (svojim nekvalifikovaným postupom) mi znemožnil domáhať týchto práv cestou podania mimoriadneho dovolania a následného zrušenia napadnutých rozsudkov Najvyšším súdom SR...

Navrhujem, aby senát Ústavného súdu SR po predbežnom prerokovaní prijal túto ústavnú sťažnosť na ďalšie konanie a po vykonaní dokazovania vyniesol nález, ktorým:

1) vysloví porušenie postupu Generálneho prokurátora SR pri preskúmvaní podnetov sťažovateľa zo dňa 08. 06. 2009, 16. 09. 2009, 22. 10. 2009 a 29. 10. 2009,

2) prizná sťažovateľovi finančné zadosťučinenie v sume:

- 18.256,66 EUR (550.000,- Sk) s 3 % úrokom z omeškania za obdobie od 01. 01. 2004 do 31. 12. 2009,

- 3.778,04 EUR (113.817,50 Sk) ako náhradu trov prvostupňového súdneho konania,

- 1.022,97 EUR (30.818,10 Sk) ako náhradu trov odvolacieho súdneho konania»

V závere sťažnosti sťažovateľ uviedol, že *„bol od 01. 06. 1991 komerčným právnikom nepretržite do 31. 12. 2003, zo zákona bol dňom 01. 01. 2004 zapísaný do zoznamu advokátov Slovenskej advokátskej komory a advokátom bol až do 31. 07. 2006“*.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

Ústavný súd návrh na začatie konania predbežne prerokuje podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa a zisťuje, či nie sú dôvody na odmietnutie návrhu podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania návrhy, na ktorých prerokovanie nemá právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

V súlade s už uvedenými zásadami ústavný súd predbežne prerokoval sťažnosť sťažovateľa podľa § 25 ods. 1 zákona o ústavnom súde a skúmal, či neexistujú dôvody na jej odmietnutie podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Sťažnosť sťažovateľa v predloženej podobe nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 ods. 1 a 2 a § 50 zákona o ústavnom súde.

Sťažovateľ v úvode svojej sťažnosti ako „účastníkov“ označil krajský súd a generálnu prokuratúru a uviedol, že jeho sťažnosť smeruje proti rozsudku krajského súdu a listu generálnej prokuratúry z 5. novembra 2009, avšak v návrhu na rozhodnutie ústavného súdu (petite sťažnosti) namieta len postup generálnej prokuratúry pri preskúmvaní podnetov z 8. júna 2009, 16. septembra 2009, 22. októbra 2009 a 29. októbra 2009.

Okrem uvedeného rozporu petitu s obsahom sťažnosti je podstatným nedostatkom náležitosti sťažnosti to, že sťažovateľ v petite sťažnosti neoznačil konkrétne základné právo, ktorého porušenie svojou sťažnosťou namieta.

Sťažovateľ napriek tomu, že v petite namieta len postup generálnej prokuratúry, v odôvodnení sťažnosti vo vzťahu k porušeniu svojho základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy zmätočne uvádza, že „*Svojim nekvalifikovaným postupom pri preskúmvaní rozhodnutí súdov napadnutých mojimi podnetmi orgány prokuratúry porušili moje právo domáhať sa súdnej ochrany podľa čl. 46 Ústavy SR prostredníctvom podania mimoriadneho dovolania Najvyššiemu súdu SR...*

Táto moja sťažnosť smeruje voči konečnému opatreniu Generálneho prokurátora SR zo dňa 05. 11. 2009... Týmto opatrením Generálny prokurátor SR síce neporušil moje základné práva, ale ním (svojim nekvalifikovaným postupom) mi znemožnil domáhať týchto práv cestou podania mimoriadneho dovolania a následného zrušenia napadnutých rozsudkov Najvyšším súdom SR.“

Vzhľadom na to, že sťažovateľ má právnické vzdelanie, a ako uviedol, vykonával činnosť komerčného právnika a následne advokáta, ústavný súd nepovažoval výzvu na odstránenie väd sťažnosti v danom prípade za potrebnú pre poskytnutie plnej možnosti na uplatnenie ústavnej ochrany jeho základných práv.

Ústavný súd z dôvodu, že sťažnosť sťažovateľa nespĺňala náležitosti kvalifikovaného návrhu na začatie konania pred ústavným súdom ustanovené v § 20 a § 50 zákona o ústavnom súde, túto pri predbežnom prerokovaní podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Ústavný súd konštatuje, že rozsudok okresného súdu a rozsudok krajského súdu sa stali právoplatnými v čase presahujúcom dva mesiace pred podaním sťažnosti ústavnému súdu, preto v prípade namietania porušenia základných práv týmito rozsudkami by bol daný dôvod na odmietnutie sťažnosti pre oneskorenosť (§ 53 ods. 3 zákona o ústavnom súde).

Vychádzajúc zo svojej stabilizovanej judikatúry ústavný súd poukazuje na to, že platná zákonná úprava nezakladá sťažovateľovi právo (právny nárok) na vyhoviecie jeho podnetom na podanie mimoriadneho dovolania zo strany generálneho prokurátora, a preto nevyužitím práva generálneho prokurátora podať mimoriadne dovolanie nemôže dôjsť k porušeniu základných práv sťažovateľa, čím je naplnený aj dôvod odmietnutia sťažnosti pre jej zjavnú neopodstatnenosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 28. apríla 2010